

Daniel Mojžiš – môj scrabble príbeh

Každý z nás má popri svojich bežných povinnostiach nejakú tú svoju lásku. Pre niekoho je to príroda, pre iného manželka, manžel, deti či vnúčatá, pre tých šťastnejších jeho práca... Niektorí si rád posedí s kamarátmi pri víniku, iní uprednostní prácu na záhradke či v ovocnom sade. Jeden miluje prácu prekladateľa, iný má záľubu v písaní, ďalší v zdravom životnom štýle, jazde na bicykli či plavbe na kajaku. A je tu aj skupina ľudí, pre ktorých je touto láskou scrabble. Ideálne by bolo, keby sme mohli neobmedzenú časť svojho života venovať tomu, čo milujeme a čo nám robí radosť. Reálne je, že sa viac, či menej úspešne snažíme nejako rozložiť svoj čas a energiu medzi povinnosti a záľuby. Buď tak, aby popri inom zostalo aj na záľuby alebo tak, aby popri záľubách ostal čas aj na iné. Súvisí to s usporiadaním priorít.

K nastaveniu mojej hlavnej priority došlo už v pomerne mladom veku a dodnes sa to nezmenilo. Ako chlapec a neskôr ako mládenec som sa aktívne zaujímal o duchovné veci nielen z intelektuálneho hľadiska, ale hlavne z potreby zbaviť sa strachu zo smrti a nájsť pokoj duše. Poznávaním Boha Biblie som uveril tomu, že nadviazanie vzťahu s Ním je cesta, ktorá má dovedie k správne cieľu. Po prijatí Jeho odpustenia som sa rozhodol usporiadať svoj život podľa Jeho pravidiel. Toto rozhodnutie formuje moje zmýšľanie a konanie v každej oblasti. Prináša to na jednej strane istú mieru sebazapierania a na strane druhej radostné užívanie si rôznych potešení, ktoré sú veriacemu človeku milujúcim Pánom Bohom pripravené.

Aktívne sa zapájam do aktivít miestnej cirkvi, venujem sa rôznym potrebám rôznych ľudí, pracujem na plný úväzok ako učiteľ na strednej škole, trávim čas s rodinou a popri tom delím čas aj medzi moje ostatné lásky. A tu začína môj scrabble príbeh.

Keď som na sklonku minulého tisícročia vstupoval do manželstva, vedel som, že sa spájam s osobnosťou, ktorá je úplne iná ako som ja. Do vzťahu sme išli s vedomím, že správne poňatá odlišnosť môže byť výhodou, pokiaľ nebudeme proti sebe bojovať, ale sa vzájomne dopĺňať, čo sa nám vcelku úspešne už 21 rokov darí. Spoločným základom pre naše spolužitie bola a doteraz je duchovná zhoda a spoločné máme aj niektoré koníčky. Medzi inými aj scrabble.

Prvé spoločné partie sme odohrali už počas spoločného chodenia. Doma vyrobené, papierové písmenká, do rolky z kuchynskej fólie zastrčená scrabblovnica... Po svadbe sme vďaka nášmu zručnému známemu zaznamenali upgrade. Poprosili sme ho, aby nám z preglejky napíli 100 rovnakých štvorčekov. Napíli. 10 x 100... Mohli sme motivačne rozdať kamarátom a aj sme rozdali. Časom sme zbohatli a postúpili sme aj v uvedomelosti týkajúcej sa patentovej ochrany. Kúpili sme si naozajstné Scrabble. Televízor sme nikdy nemali, mobily sme ešte nemali a počítač sme využívali málo. Dve naše dnes už dospelé deti chodili v tých časoch skoro spinkať, a tak sme si temer každý večer načistili ovocie a dali partičku - dve. Oficiálne pravidlá sme do detailu nepoznali, ale v záujme zachovania pokoja sme si nejaké obojstranne akceptovateľné nastavili. Požívali sme Krátky slovník slovenského jazyka, ktorý sme temer zodrali a tiež Slovník cudzích slov. Čas na ťah sme si nikdy nemerali. Na rozdiel od manželky som súťaživý typ. Ona by pristala hrať sa len pre hru samotnú, pokojne aj bez počítania bodov, ale napokon som trochu súťaživosti preniesol aj na ňu. Zaviedol som notesík,

do ktorého som každú partiu zodpovedne zapísal. Dátum a skóre. Hoci rozdiely neboli veľké a nerád to priznávam, v jej kolónke je výhier viac ako v tej mojej.

Ako učiteľ som v istej dobe na hodinách angličtiny rozvíjal slovnú zásobu mojich žiakov aj pomocou scrabble.

Na konci roka 2009 sme sa na odporúčenie jedného bývalého spolužiaka (s nickom mijas) prvýkrát pripojili na stránku herna.net a otvoril sa nám „scrabblový svet“. Bavilo nás to. Moju ženu až viac ako bolo dobré.

Občas sme s niekým počas hry chatovali, osobne sme však nikoho nepoznali. Hráčke husle (Vierke Jambrichovej) sa zazdalo, že by v nás mohol byť nejaký potenciál a pozvala nás na živý turnaj. Dovtedy sme o niečom takom ani nechýrovali. Keďže sme mali naplánovanú cestu do Partizánskeho aj z iného dôvodu, 3. júla 2010 sme ju spojili aj s týmto turnajom. Dosť vystresovaní sme sa dali do boja s písmenkami i s hodinami, kruto odpočítavajúcimi náš čas na hru. Pri spätnom pohľade na štatistiky som zistil, že Janka skončila so štyrmi výhrami na 10. mieste a ja s tromi na 21. mieste, aj keď jednu z nich mi zabezpečil Bajo. Optimisticky som sa potešil tým, že pár hráčov bolo ešte za mnou a ani prehry neboli zahanbujúce, napríklad s Jožkom Porembom som prehral iba o 20 bodov.

Paradoxne, Janka s lepším umiestnením turnaj vyhodnotila ako stresujúcu skúsenosť, ktorú si viac nechcela zopakovať. Páčilo sa jej spoznať priateľských živých ľudí, ktorí pre ňu prestali byť anonymnými nikmi. Začala sledovať aj internetovú stránku Slovenského spolku scrabble, ale viac na tento typ turnaja dobrovoľne nešla. Pre mňa bola táto prvá účasť výzvou a motiváciou do ďalšieho boja. Po ročnej prestávke som sa z času na čas nejakého turnaja zúčastnil. Zápasil som s časom i platnými slovami, ktoré sa mi miešali s anglickými výrazmi.

V posledných rokoch sa snažím časovo si nastaviť mojej prioritné aktivity tak, aby čo najmenej kolidovali s turnajmi. Výsledkom sú zlepšené hry i lepšie umiestnenia v živých i online turnajoch. Mojm doterajším vrcholom bolo víťazstvo v turnaji organizovanom zrovna Vierkou Jambrichovou, ktorá ma pozvala na prvý živý turnaj. Turnaj nebol kvalifikačný, ale svoju chvíľku slávy som si aj tak vychutnal. Premiérovo sa mi vtedy podarilo zvíťaziť nad oveľa väčšími scrabble majstrami ako som ja. Namiesto pohára pre víťaza som si na odporúčenie manželky, ktorá z neho nechcela utierať prach, ako cenu vybral najnovšie vydanie Krátkeho slovníka slovenského jazyka i bonusovú odmenu, chutný domáci šípkový džem.

Na turnajoch je stále priestor naučiť sa niečo nové, rozšíriť si slovnú zásobu a takto sa aj ako slovenčinár posúvať vpred. Do mojej individuálnej slovnej zásoby pribudli napr. slová kystka, pentľa, újest, imisie, inosť, tľoskať, doxa, barex, fojt, deixa (aj s tvarom deix), farynx (s tvarom faryngov) a tiež rôzne úžasne znejúce zvieracie prídavné mená typu kôrovčej či dodží.

Na záver chcem poďakovať všetkým scrabblistom za srdečné prijatie do tejto špecifickej subkultúry. Prajem Vám, aby ste popri milovanom scrabble nezabúdali na svoju vzácnu dušu a v tomto živote a aj po jeho skončení počítali s Tým, na ktorého strane nikdy neprehráte.

Daniel Mojžiš

